

Brit záchranář

Ahoj jmenuji se Brit a jsem pes, který pomáhá hasičům při pátrání po ztracených lidech v troskách domu, nebo po zemětřesení či v domě kde hoří. Jezdím po celém světě a zachraňuji lidi. Můj příběh se odehrál před rokem a do teď si ho pamatuji. Byly Vánoce, den před Štědrým dnem a já jsem se svým pánem seděl v jeho kanceláři s ostatními hasiči. Najednou se ozval poplach ...V jednom blízkém městě právě hořel rodinný dům hned jsme nasedli do auta a jeli jsme. Cesta trvala přibližně deset minut, ale jelikož hustě sněžilo dorazili jsme na místo až za necelých dvacet minut. Dům už byl v plamenech a záchranná služba čekala na nás. Hned jak jsme vystoupili hasiči ihned začali hasit. Za pár minut už byl dům uhasen. Hasiči a já jsme běželi do domu. Plynu tam bylo natolik, že tam ležela celá rodina v bezvědomí. I já jsem pomáhal hledat další a další lidi. Asi po patnácti minutách jsme vytáhli všechny lidi. Záchranná služba nám oznámila dobrou zprávu, že ta rodina bude v pořádku, že je po Vánocích pustí z nemocnice. Když záchranná služba odjela a všichni mí kolegové se balili že už pojedeme na zpět jelikož byl pořádný mráz a bylo okolo páté hodiny když tu náhle jsem ucítil pach, který mě okamžitě popohnal a okamžitě jsem se rozběhl do domu. Moje psí instinkty mi napovídali, že pokud se nepletu ten pach byl lidský...musel jsem si pospíšet i když na mě můj pán volal já jsem běžel po polorozpadlém schodišti dál až jsem se ocitl v dětském pokoji ve kterém na zemi ležela schoulená malá holčička. Okamžitě jsem začal štěkat a při tom spěchu jsem si ani nevšiml, že můj pán Martin běžel za mnou a už se objevil ve dveřích, ale nebyl čas na nic. Martin popadl malou holčičku do náruče a už jsme běželi pryč z domu. Teprve před domem jsme se zastavili a nadechli se čerstvého mrazivého zimního větru. Martinovi kolegové okamžitě volali záchrannou službu a já jsem se ještě klepal strachy a taky jak mi bušilo srdce tím co se právě stalo... za pár minut u nás byla záchranka a naložili holčičku a odjeli. Když ten zmatek utichl tak ke mně Martin a jeho kolegové přistoupili a začali mě drbat a jeden přes druhého mě pořád dokola chválit. Dlouho jsme tam ale neseděli. Byla taková zima, že jsme po chvílce nasedli do hasičského auta a jeli domů. Byl to tak náročný večer že jak jsme jeli na stanici usnul jsem Martinovi v náruči a ještě dlouho jsem na tuto příhodu vzpomínal a jak to dopadlo s holčičkou . Stali se z nás velcí přátelé a často mě navštěvovala. Zkrátka a dobře byl jsem na svoji práci tak pyšný.